

BARÇA

Araujo, molest amb la crítica de Gündogan

El central diu que l'estripada del jugador alemany traspasa els límits del respecte

TENNIS BARCELONA OPEN BANC SABADELL

Ruud i Tsitsipas passen a quarts i De Minaur perd contra el francès de 19 anys Fils

HOQUEI PATINS COPA

El Vila-sana venç el Corunya (1-0) i s'enfrontarà al Telecabla, botxí del Manlleu (2-0)

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ESPORTIU, D'UN LUNYA

Entrevista a **MARTA TORREJÓN**
SEGONA CAPITANA I DEFENSA
DEL BARÇA

“JUGAR SIS
SEMIFINALS
SEGUIDES DE
CHAMPIONS
TE'UN
MÉRIT
ENORME

ORIOL DURAN

BEA ORTIZ ASTRALPOOL SABADELL

“El Sant Andreu fa un bon curs però sabem el que hem de fer”

MARTINA TERRÉ CN SANT ANDREU

“Hem de marcar el nostre estil i no anar a remolc del Sabadell”

ANNI ESPAR ASSOLIM MATARÓ

“Contra l'Olympiacòs hem de defensar i minimitzar errades”

Marta Torrejón SEGONA CAPITANA I DEFENSA DEL BARÇA

“No vull marxar sense haver jugat abans al nou Camp Nou”

UEFA WOMEN'S CHAMPIONS LEAGUE • Als seus 34 anys i després d'haver-ho guanyat tot amb el Barça, a Marta Torrejón encara li queden somnis. El més immediat, arribar a Bilbao i conquerir la tercera Champions; l'altre, jugar un partit europeu o un clàssic a la nova casa dels culers

Oriol Tortajada
SANT JOAN DESPÍ

San Mamés espera en l'horitzó. El Barça està a només dos partits de la final de Bilbao. Una final de la Champions més. Seria la cinquena en les últimes sis edicions. Però abans espera el Chelsea, rival en la final de Göteborg i rival en les semifinals de fa un any. En tots dos casos, el Barça va acabar imposant-se. Marta Torrejón (Mataró, 27 de febrer del 1990) confia que no canviï la tendència. Somia una altra final.

Sisena semifinal de Champions seguida. Han convertit un repte extraordinari en un hàbit.

Jugar sis semifinals de forma consecutiva és d'un mèrit enorme i mostra fins a quin punt s'estan fent bé les coses en els últims anys. No és una cosa d'ara, ja fa temps que s'està treballant molt bé. Les jugadores que fa més anys que som a la casa sabem perfectament com ha costat arribar fins aquí. Ara tot sembla fàcil, però no ho és. Costa molt arribar i costa molt mantenir-se.

Un altre cop el Chelsea.

El rival és el mateix però el context és diferent. Aquesta vegada l'anada és a casa i la tornada és a Londres i això també ho fa diferent. És un altre Chelsea. Te-

nim la referència dels precedents recents i tenim confiança, però cada eliminatòria és un món. M'espero una eliminatòria ajustada.

El Chelsea ve de perdre la final de la League Cup contra l'Arsenal i les semifinals de la FA Cup contra el Manchester United. És un animal ferit.

És un Chelsea que ve de perdre partits importants, sí, però la Champions és diferent de tot. No estan en el seu millor moment, però segur que afronten aquestes semifinals com una oportunitat única per canviar la dinàmica.

El passat estiu van marxar Pernille Harder i Magdalena Eriksson. Fa uns mesos es va lesionar de gravetat Sam Kerr... noms importants que ja no hi són.

Han tingut sortides de molt renom com ara Harder i Eriksson, com bé dius, la baixa per lesió de Sam Kerr, Millie Bright també ha tingut una lesió de genoll i encara no sabem si arribarà o no... [Lauren James tampoc va anar convocada dimecres contra l'Aston Villa per molèsties; victòria per 3-0.] Però soc de les que pensen que aquest Chelsea continua sent perillós sense tots aquest noms. El bitllet per a les semifinals, no te'l regalen.

Emma Hayes fa una dècada que entrena el Chelsea. Quan acabi la temporada marxarà a la selecció dels Estats Units i estarà en els Jocs de París. Què li sembla el salt?

Fa molts anys que està en el Chelsea i entenc que tingui la motivació per afrontar un canvi d'aires i nous reptes.

El Chelsea va jugar dimecres i tindrà 48 hores per preparar el partit. Vostès han tingut setmana neta.

S'agraeix tenir una setmana neta. Ja ens tocava. Abans de l'aturada de seleccions havíem jugat molts partits, em sembla que van ser vuit partits en quatre setmanes, i necessitàvem una pausa. Ara hem tingut set dies per poder preparar el partit contra el Chelsea i això ajuda en l'àmbit de focalitzar, de preparació i de descans, és clar.

Vostè va ser bastant protagonista en l'eliminatòria de l'any passat perquè la lesió de Lucy Bronze li va permetre jugar a Londres i ser titular a Barcelona. Com ho recorda?

Van ser dos partits de molta tensió. Recordo que quan es va lesionar la Lucy gairebé no vaig tenir temps ni per escalfar. Vaig entrar i vaig fer un pal. Vaig gaudir molt de poder jugar en un estadi com Stamford Bridge. Després, en la tornada, em va tocar ser titular, teníem l'elimi-

natòria a favor, el Camp Nou era ple, va ser molt emocionant.

Canvia l'escenari: el Camp Nou per Montjuïc. És una estadi que la uneix amb el seu passat, oi?

Tinc un vincle fort amb Montjuïc. És un estadi on en el seu dia vaig fer de recollidora de pilotes. També hi anava sovint com a aficionada a veure jugar el meu germà quan ell estava en el primer equip de l'Espanyol. És un estadi emblemàtic de Barcelona. Un estadi olímpic. Com a catalana és un estadi que em genera orgull, té una gran història al darrere.

Al gener va renovar fins al 2025. Poder jugar al nou Spotify Camp Nou va ser un element important en la decisió?

Un dels al·licients de la renovació era poder complir el somni de jugar al nou Spotify Camp Nou, sí. No era l'únic, però sí un factor important. No vull marxar sense haver jugat abans allà. Per mi el Johan és una joia, però com a barcelonista poder jugar al nou estadi és una cosa que em fa il·lusió. Encara falta. Esperem que les obres acabin en els terminis previstos.

Vostè ja ha superat la barrera dels 400 partits amb el Barça. Descarta atrapar Melanie Serano?

La Melanie és història del Barça. Ha estat aquí tota la vida i ha

arribat a uns números increïbles. Jo no em marco una xifra, només em fixo en el present i intentar gaudir de cada minut.

Vostè també figura entre les 10 jugadores del món amb més partits de Champions. Què li diu la dada?

Em fa sentir orgullosa de la meua trajectòria. Estic en una llista amb noms molt icònics i fa il·lusió, és clar. També he de dir que considero que aquesta és una dada amb data de caducitat, perquè jo en la meua etapa en l'Espanyol només vaig guanyar una lliga i vaig jugar un cop la Champions. Aquí en el Barça fa ja molts anys que s'està treballant bé, tenim una continuïtat molt gran en la Champions, arribant sempre a fases finals, i jugadores del club que tinguin un cert recorregut a la casa estan destinades a arribar a aquests números.

Quan acabi l'actual contracte tindrà 35 anys. Pensa en el futur? Continuarà abraçada a la pilota o serà moment de treure la pols als llibres de biologia?

Marta Torrejón,
plenament focalitzada en
l'eliminatòria contra el
Chelsea ■ ORIOL DURAN

Jugar sis semifinals de la Champions consecutives és d'un mèrit enorme. Costa arribar i costa molt mantenir-se

[Riu.] Estic tranquil·la. Vull veure com acabem aquesta temporada i com comencem la següent. Soc una persona que es guia molt per les sensacions i ja ho veurem. Mentre cregui que puc aportar coses a l'equip, seguiré aquí. Per molt que ara segurament no tingui el pes dins l'equip que tenia fa dos o tres anys, em sento valorada.

La final és a Bilbao. Hi pensa?

Fa il·lusió que la final sigui aquí a prop. La mobilització dels nostres aficionats seria molt més fàcil, tot i que en el passat ens han demostrat que han viatjat allà on ha calgut. Però bé, a mi m'agrada no pensar gaire enllà. Bilbao em queda lluny ara mateix. Estic focalitzada en el Chelsea.

Fa uns dies, amb les seves companyes Lucy Bronze i Esmee Brugts, va participar en un 'Meet&Greet' a la Barça Store de Canaletes. Com ho van viure?

Són coses que, si no les vius en persona, no te les pots imaginar. Puc comprendre veure un

Tinc un vincle fort amb Montjuïc. Hi vaig fer de recollidora de pilotes i ara hi vull fer història contra el Chelsea

Johan ple en dia de partit, puc comprendre que s'ompli Montjuïc per veure unes semifinals contra el Chelsea, puc comprendre que hagi vingut gent quan ha tocat celebrar algun títol... però veure la cua de gent que es va formar allà al carrer en un dia laborable... Va ser molt emocionant. Espectacular. Hi ha gent fins i tot que es va quedar a fora sense poder entrar. Teníem pactada una hora i vam acabar estant-hi una hora i mitja. Anys enrere amb prou feina et reconeixien pel carrer. L'evolució ha estat molt gran.

Com va viure el Catalunya-Paraguai?

Va ser un dia molt especial. Em vaig poder retrobar amb companyes com ara la Vicky i la Leila, el Xavi Llorens, va venir molta família. Va ser una gran festa del futbol català.

Ara que es consolidi, no?

A totes ens agradaria que això es consolidés, sí. Esperem que no hàgim de tornar a esperar cinc anys per veure la selecció catalana. ■

400 penyistes a la II Trobada de Penyes dels Països Catalans

L'acte ha homenatjat l'Avi del Barça i ha repassat passat, present i futur de les penyes barcelonistes

Vora 400 penyistes van ser a la trobada ■ MARC GUILLÉN

Santpedor va viure una jornada plena de barcelonisme amb motiu de la II Trobada de Penyes Barcelonistes de Federacions dels Països Catalans, organitzada per la Federació de Penyes del Bages, el Berguedà i la Cerdanya, amb la col·laboració de la Confederació Mundial de Penyes, la Penya Blaugrana de Santpedor i l'Ajuntament de Santpedor. Prop de 400 penyistes arribats de diversos

punts del territori català, valencià i balear, i en representació de 130 penyes, van participar a l'acte.

La primera part es va celebrar a l'Auditori del Convent de Sant Francesc. Sota la conducció d'Aksana Vayevoda, hi va haver les beningudes a càrrec d'Antoni Guil, president de la Confederació Mundial de Penyes; Antoni Valverde, president de la Federació de Penyes del Bages, el

Berguedà i la Cerdanya i de la PB Santpedor, i Agustí Comas, alcalde de Santpedor. També es van presentar els projectes de les tres comissions de treball de la confederació i va intervenir el síndic de penyes, Ramon Térmens.

A continuació, hi va haver un debat sobre el paper de les penyes en la història del FC Barcelona, així com el seu present i el camí que han de prendre en el futur.

Hi van participar el mateix Antoni Guil; Marc Cornet, representant de Seguiment FCB; Antoni Rovira, exdirectiu de l'Àrea Social del FC Barcelona i màxim responsable de Penyes entre el 2003 i el 2007, i els periodistes Joan Poquí i Laia Tudel. Tots ells, moderats per la periodista Queralta Arias. Abans, el vicepresident de la confederació, Salva Torres, havia fet una breu introducció històrica.

La segona part de l'acte es va centrar en l'homenatge a Joan Casals, l'Avi del Barça, amb presència de la seva família. Entre altres, hi van participar Jordi Monturiol, autor del llibre 'L'Avi Joan'; Joan Giménez, secretari de la Confederació Mundial de Penyes i ideari de la creació d'un capgròs que recrea l'Avi del Barça, i la PB Be-

nissa, que duu el nom de Joan Casals.

En la trobada hi van ser presents altres noms molt lligats al barcelonisme, com ara Víctor Font, Marc Círia, Marc Duch o Ricard Faura, així com els periodistes Toni Closa i Frederic Porta. Totes les federacions i penyes van marxar amb una bufanda commemorativa de record.

Barça. Araujo respon a Gündogan, que després del partit contra el PSG es va mostrar crític amb ell per l'acció de l'expulsió: “Tinc codis i valors que s’han de respectar”

Mala maror

Carles González
BARCELONA

No és fàcil girar full després d’una eliminació en la Champions. I el Barça no és cap excepció. La darrera, a mans del PSG, en una eliminatòria que va il·lusionar enormement tots els estaments de l’entitat després d’una anada de quarts de final prometedora (2-3) i que va desembocar en una patxada important amb el desenllaç de la tornada (1-4), marcada per l’expulsió de Ronald Araujo en el minut 29, quan el conjunt blaugrana tenia dos gols d’avantatge.

L’adeu europeu, doncs, ha estat colpidor i, en vista dels últims esdeveniments, especialment al vestidor. I és que s’hi ha produït un enfrontament –dialèctic i a còpia de declaracions públiques– entre dos líders, el mateix Araujo i İlkay Gündogan, del qual es desprèn una flaire de mala maror. Les paraules del migcampista després del duel de dimarts, en què es va mostrar crític amb el central per l’acció de l’expulsió, en són el desencadenant. “Ho teníem a les mans i ho hem regalat al PSG. Això és la Champions. És impossible remuntar si un dels teus jugadors és expulsat”, va manifestar. “En un moment crucial com aquest, has d’estar segur que aconseguiràs la pilota, i si no, has

El protagonista

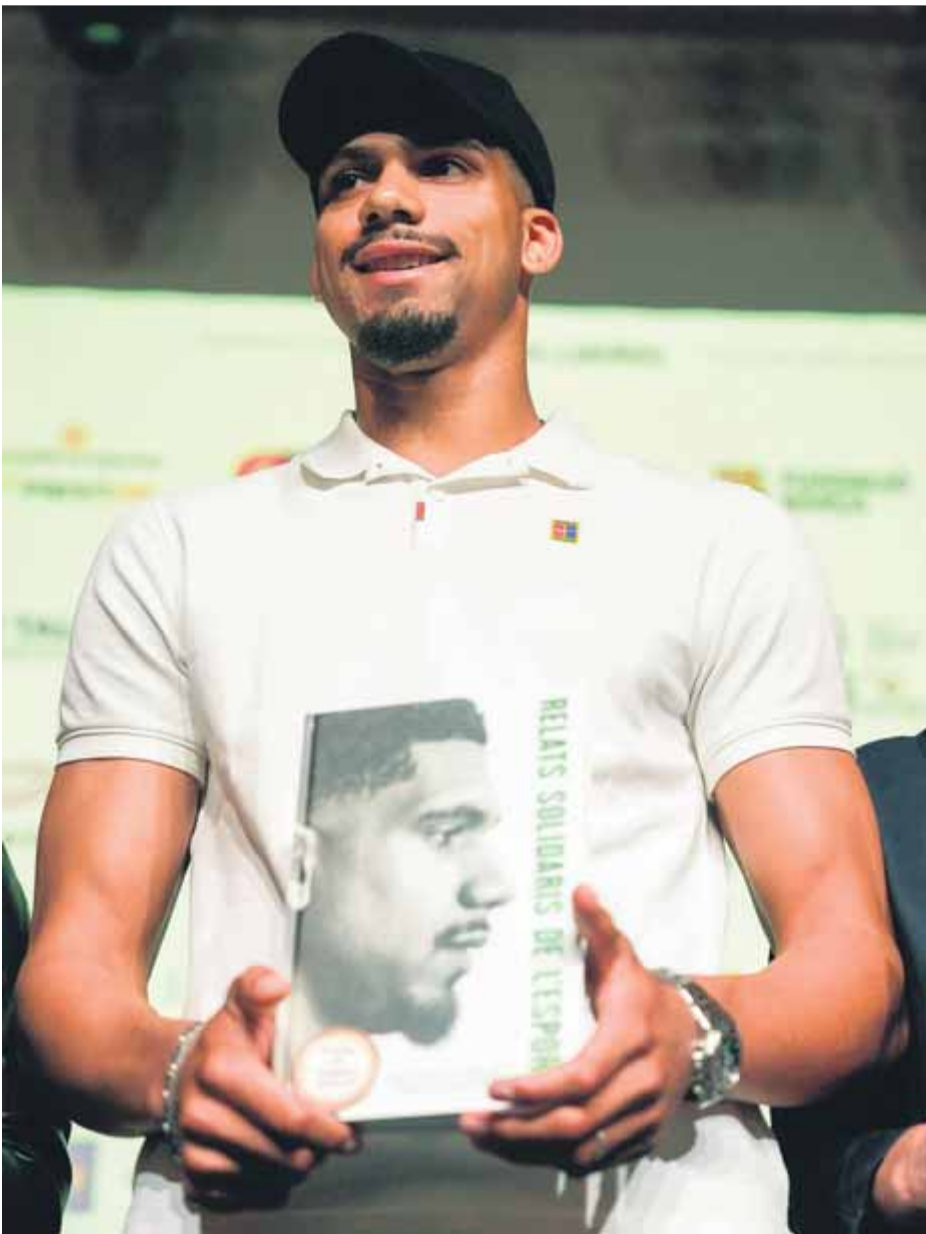
“Prefereixo guardar-me per a mi el que penso. Tinc codis i valors que s’han de respectar”

Ronald Araujo
CENTRAL DEL BARÇA

de deixar marxar l’oponent. Prefereixo concedir el gol o deixar el davant amb un un contra un contra el porter”, hi va afegir. “Quedar-te amb deu tan aviat en un partit així et mata”, va concloure. No és la primera reflexió d’aquest tipus que fa *Gundo* des que és al Barça. L’alemany, que dimarts també va lamentar-se de com l’equip havia defensat l’1-2 encaixat, és exigent i s’expressa sense embuts. Ja fa uns mesos, a l’octubre, després del clàssic que el Barça va perdre (1-2) contra el Real Madrid, també va fer unes declaracions similars. “Vull ser honest però sense passar-me per no equivocar-me. Vinc del vestidor i òbviament la gent està decebuda després d’un partit tan gran, tan important i d’un resultat tan innecessari. Però m’agradaria veure més enuig, més decepció. Això és part del problema”, va dir. “No vaig venir aquí per perdre aquest tipus de partits o permetre que s’obrin aquestes esquerdes”, va indicar.

Aleshores, la franquesa del migcampista de 33 anys no va tenir transcendència. “Dins del vestidor no ha generat cap polèmica”, va aclarir Xavi. Però aquesta vegada Araujo no ho ha acabat de pair bé. “Prefereixo guardar-me per a mi el que penso. Tinc codis i valors que s’han de respectar”, va etzibar ahir a l’Antiga Fàbrica Damm l’uruguaià, en la presentació de la 19a edició del llibre *Relats solidaris de l’esport*, de la qual és padrí. Va ser sec, el jugador de 25 anys, quan li van tornar a preguntar per les paraules de Gündogan, sobre les quals no es va voler allargar. “Ja he respost a aquesta pregunta”, va asseverar. Ho resoldran en privat.

La d’ahir va ser la primera aparició pública del defensa *charrúa* després del duel amb el PSG, que irremeiablement, va situar-lo en el focus. “Estic trist, com tots els culers”, va assegurar Araujo, que va explicar la seva visió de la fatídica acció amb Bradley Barcola que li va costar la vermella. “És una jugada fortuïta, és 50-50; si no la xiula, no passes, i si la xiula, m’ha d’expulsar. No em sento responsable. És un condicionant perquè ens quedem amb deu i sé el que puc aportar a l’equip”, va afegir el capità, que ja pensa en el clàssic de diumenge (21 h): “Tenim una oportunitat i anirem a totes.” ■

Ronald Araujo, ahir, en la presentació del llibre ‘Relats solidaris de l’esport’ ■ EFE

Soto Grado serà l'àrbitre del clàssic de diumenge (21 h)

César Soto Grado arbitrarà diumenge (21 h) el transcendent Real Madrid - Barça. El col·legiat del comitè de La Rioja estarà auxiliat en el VAR pel murcià José María Sánchez Martínez i per Eduardo Prieto Iglesias; els jutges de línia seran Pau Cebrián Devis i Íñigo Prieto López de Ceraín, i el quart àrbitre serà Manuel Camacho Garrote.

Després de cinc temporades a primera divisió, l'àrbitre de 43 anys dirigirà el primer clàssic de la seva carrera, en la qual ha arbitrat en 17 ocasions el Real Madrid i en nou el Barcelona. El seu balanç amb el Real Madrid és d'11 victòries, quatre empats i dues derrotes per als blancs, i amb el Barça, de tres victòries, dos empats i quatre derrotes per als blaugrana.

Aquesta temporada ha arbitrat en dues ocasions els culers, en dos partits que van aixecar polseguera amb accions polèmiques en els últims minuts; al feu del Getafe (0-0), on els barcelonistes van reclamar un penal sobre Araujo, i al del Granada (2-2), on va anul·lar un gol de João Félix per fora de joc posicional de Ferran Torres.

Europa League. L'Atalanta elimina els ‘reds’, els grans favorits, i de retruc això propicia que els cinc primers de la Serie A juguin la Champions el curs vinent

El Liverpool plora; Itàlia somriu

C.G.
BARCELONA

La gran sorpresa dels quarts de final de l’Europa League va confirmar-se ahir a Bèrgam. El Liverpool, gran favorit per guanyar la competició, va ser eliminat per l’Atalanta. Els *reds*, tot i guanyar (0-1), no en van fer prou per aixecar el resultat de l’ana-

da (0-3) i s’acomiaden de la competició. De retruc, la classificació de La Dea beneficia el futbol italià, ja que aconseguix una de les dues places extra de llocs de Champions League que la UEFA atorga a les federacions que millors resultats aconseguixin aquest curs. D’aquesta manera, els cinc primers classificats de la Serie A

d’aquesta temporada jugaran la màxima competició continental. Per a l’Atalanta, però, evidentment el més rellevant ara mateix és que és a semifinals de l’Europa League, on se les haurà amb el Marsella. L’altra eliminatòria la disputarà l’intractable Leverkusen, que s’enfrontarà al Roma per un lloc a Dublín. ■

Jürgen Klopp, ahir al Gewiss Stadium ■ EFE

Europa League

QUARTS DE FINAL

ROMA- Milan

Tornada: 2-1
Resultat global: 3-1

ATALANTA- Liverpool

Tornada: 0-1
Resultat global: 3-1

West Ham- LEVERKUSEN

Tornada: 1-1
Resultat global: 1-3

MARSELLA- Benfica

Tornada: 1-0 (4-2)
Resultat global: 2-2

Conference L.

QUARTS DE FINAL

Lilla- ASTON VILLA

Tornada: 2-1 (3-4)
Resultat global: 3-3

FIorentina- Plzen

Tornada: 0-0
Resultat global: 2-0

PAOK- BRUGES

Tornada: 0-2
Resultat global: 0-3

Fenerbahçe- OLYMPIACÒS

Tornada: 1-0 (2-3)
Resultat global: 3-3

12M 2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Oficina
de Correus

Web
correos.es

**Si desitges votar per correu,
ho has de sol·licitar.**

Pots fer-ho presencialment a qualsevol
oficina de Correus o per via telemàtica,
amb certificat electrònic reconegut, a
través del web **correos.es**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Cost de la trucada segons operadora.

Generalitat
de Catalunya

Bea Ortiz ASTRALPOOL SABADELL

“Hem de sortir confiades i tenir les idees clares”

EL RIVAL • “El Sant Andreu ha fet un bon bloc i està fent molt bona temporada. Només ha perdut un partit i als penals”

Xavier Agustí
SABADELL

Bea Ortiz (1995), formada en el Rubí i, després d'un parèntesi, en el CN Terrassa, vol sumar la seva tercera Champions amb el Sabadell (2019 i 2023). El conjunt vallesà jugarà la primera semifinal de la Champions a la Nova Escullera (CN Barcelona) demà contra el Sant Andreu (12 h, Esport3).

Onzena participació en les tretze últimes fases finals europees. El Sabadell arriba al seu hàbitat habitual? Per a mi em sembla que serà la cinquena, però mai t'acostumes a jugar una fase final del nivell d'exigència de la Champions. És cert que ja saps què et trobaràs encara que tinguis rivals diferents. Saps quina competició és i la seva importància, ets conscient del que t'hi jugues i, vulguis o no, és un factor positiu.

Bea Ortiz, durant l'entrenament d'ahir ■ CNS

Pensa que aquest fet, l'experiència d'aquest equip en les grans cites europees, i la inexperiència del Sant Andreu pot ser determinant en la semifinal?

No sabria dir-t'ho. El Sant Andreu ha fet un bon bloc, està fent una molt bona temporada, i ha guanyat pràcticament tots els partits tant en la lliga com en la Champions. Està treballant molt bé, però nosaltres també sabem el que hem de fer. No serà gens fàcil, però hem de tenir les idees clares i sortir confiades.

Quins aspectes destacaria del seu rival?

De fet, amb moltes jugadores del Sant Andreu estem juntes en la selecció. Són jugadores molt potents, amb bon contraatac i llançament, i que poden ser decisives en un partit, i a més amb la Martina Terré a la porteria.

Amb un equip amb tantes internacionals, com porten la càrrega de competicions en un curs tan atípic?

Està sent complicat i molt dur tant físicament com mentalment. Gairebé no hem parat des del setembre i en algun mes hem arribat a jugar fins a deu partits. I després de la Champions continuarem igual, perquè el dissabte 27 ja tenim partit de lliga a Mataró, i després, la copa de la Reina, els *play-off* i els Jocs. Hem treballat molt anys per a això. ■

Martina Terré CN SANT ANDREU

“Som un bloc, cadascuna amb el seu rol”

EL RIVAL • “Hem de marcar el nostre estil de joc i no anar a remolc del Sabadell. Ens veiem capaces de guanyar”

Xavier Agustí
BARCELONA

Martina Terré (2002) és el referent de la porteria del CN Sant Andreu, la gran sensació del curs i que s'estrenarà en una final a quatre de la Champions. S'enfrontaran contra el sis vegades campió i defensor del títol, l'Astralpool Sabadell, en la semifinal catalana de dissabte (12 h).

L'any passat no havien jugat competició europea i aquest curs ja són a la final a quatre de la Champions. Déu-n'hi-do el salt de l'equip?

Era un dels objectius. L'any passat, tot i que no vam jugar competició europea, ens vam classificar per ser-hi, i aquest curs el club va fer uns fitxatges molt prometedors i amb l'ambició de ser on som ara.

Martina Terré, després de l'entrenament de dimarts ■ X.A.

Amb la selecció espanyola ja ha disputat grans finals internacionals, però aquesta és la primera de clubs. Com ho està vivint?

És molt diferent. A la selecció el nivell d'exigència és molt alt i aquí també, però pots continuar amb el teu dia a dia habitual. Ets a casa i estic gaudint molt de l'experiència. Mai a la vida havia guanyat tants partits a la lliga, i ara també a la Champions.

Era una temporada amb moltes cares noves. Quin és el secret del bon encaix de totes plegades?

Sí, hi havia moltes incorporacions, però moltes ens coneixem dels campionats de categories amb la selecció. Cadascuna sap el seu rol i som un bloc de tretze jugadores. Totes juguen i totes aporten.

Quin és el sostre?

De moment no el veiem. Segur que hi haurà un moment en què algú ens parará els peus, però ara mirem el Sabadell i ens veiem capaces de guanyar.

El Sabadell està bregat en moltes fases finals europees. De què depenen les possibilitats de superar-lo?

Som un equip molt explosiu i fins ara està costant que els equips ens aguantin tot el partit. Hem d'intentar marcar el nostre estil i no anar a remolc del Sabadell. ■

Anni Espar ASSOLIM CN MATARÓ

“És positiu haver viscut la final de l'any passat”

EL RIVAL • “En la semifinal contra l'Olympiacòs la clau serà fer una bona defensa i minimitzar les errades”

Xavier Agustí
MATARÓ

Anni Espar (1993) va conquerir quatre Champions en la seva etapa al CN Sabadell i ara persisteix per assolir la primera en les files de l'Assolim Mataró. L'any passat se'n va quedar a les portes en la final de Can Llong i aquest cop no vol deixar escapar l'oportunitat. El primer escull serà l'Olympiacòs en la semifinal de demà (14 h, Esport 3).

Quan va conèixer el resultat del sorteig ja li va semblar bé jugar les semifinals contra l'Olympiacòs. Per què?

Sí, perquè al Sabadell i al Sant Andreu ja els coneixem molt bé i juguem moltes vegades al cap de l'any, i em semblava que poder variar estava bé. No només a l'hora de jugar el partit, sinó les setmanes prèvies de preparació i d'entrenament, encara que sigui per poder variar

Anni Espar, a la piscina del CN Mataró ■ JUANMA RAMOS

una mica els noms de les jugadores i la tàctica.

Amb el mateix bloc que el curs passat, l'experiència de Can Llong del 2023 suposarà un punt favorable?

Sí, però l'Olympiacòs tampoc no ha fet pràcticament canvis, fa molts anys que juguen juntes i aquest avanatge també el tenen elles. En tot cas, segur que és positiu haver viscut l'experiència d'haver jugat plegades la final de Can Llong de l'any passat.

A l'Olympiacòs ja el van superar en els dos partits de quarts de l'any passat (9-11 i 15-12). Creu que les semifinals poden ser molt diferents?

Mentalment ens poden anar bé aquests precedents, però en cap cas ens podem relaxar perquè és una nova temporada i elles, fins i tot, estan jugant millor. La clau serà fer una bona defensa i minimitzar les errades.

Per les informacions que han transcendit, sembla que difícilment podran mantenir el bloc per l'any vinent. Ha arribat l'hora que el CN Mataró alci el títol de la Champions?

Exacte. Ha de ser l'any. S'ha de viure el moment i sabem que aquesta oportunitat amb el mateix equip no la podem repetir. Hem d'intentar gaudir al màxim i aprofitar ara el gran grup de jugadores que tenim. ■

BREUS

BÀSQUET

La calellenca Mariona Ortiz, MVP. La base de Calella del Casademont Saragossa Mariona Ortiz (1,81 m, 1992) ha estat designada com la MVP de la Lliga Femenina. Ortiz ja havia estat inclosa en el cinc ideal al costat de la jugadora de l'Spar Girona Regan Magarity i de Sika Koné (Avenida), Leo Fiebich (Casademont) i Queralta Casas (València). Ortiz ha jugat 33 partits amb una mitjana de 24,56 minuts, 7,8 punts, 5 rebots i 3,8 assistències. La catalana acredita una valoració d'11,2. La pivot del Celta Murjanatu Musa (1,88 m, 2000) ha estat la jugadora revelació, guardó al qual també aspirava la jugadora del Cadí la Seu Júlia Soler. ■

POLÍTICA ESP.

Propostes de la UEC.

La Unió d'Esports de Catalunya (UEC) va presentar ahir un conjunt de propostes per potenciar l'esport a Catalunya. La UEC reclama actuacions concretes en l'àmbit de finançament, fiscalitat, ocupació, digitalització i demana destinar l'1% del pressupost de la Generalitat a polítiques esportives. ■

Tennis. Barcelona Open Banc Sabadell. El francès de 19 anys Arthur Fils, entrenat per Sergi Bruguera, elimina el botxí de Rafa Nadal

De Minaur perd el fil

Joan Martí
BARCELONA

El francès de 19 anys Arthur Fils (16) va protagonitzar, just en l'últim partit d'una jornada del Barcelona Open Banc Sabadell que fins aquell moment era de resultats previsibles, la gran sorpresa dels vuitens de final eliminant el botxí de Rafa Nadal, l'australià Alex de Minaur (4): 7-5 i 6-2 en 1h34. El deixeble de Sergi Bruguera, la nova perla del tennis francès, s'enfrontarà avui en els quarts de final al serbi Dusan Lajovic, dirigit des de fa anys per Josep Perlas, en un derbi d'entrenadors catalans. El balcànic es va desfer del malagueny Alejandro Davidovich –7-6 (10) 3-6 i 6-1–, que l'any passat va caure en els quarts contra Carlos Alcaraz.

El noruec Casper Ruud (3), triple finalista de gran eslam i recent finalista a Montecarlo, torneig en el qual va batre Novak Djokovic en la semifinal, va superar l'australià Jordan Thompson (14) per 6-1 i 6-4 i se les heurà amb l'italià de 23 anys Matteo Arnaldi, que va eliminar l'argentin procedent de la pre-

Cop de dreta del francès Arthur Fils ■ BOBS

Quarts de final

PISTA RAFA NADAL. 12.30 h

(12) C. Norrie - (13) T. Etcheverry
M. Arnaldi - (3) C. Ruud

No abans de les 16 h

F. Díaz - (5) S. Tsitsipas
(16) A. Fils - D. Lajovic

via Marco Trungelliti per 6-3 i 6-0, molt superior en el primer parcial contra un rival que es va guanyar algun xiulet per la seva actitud. Thompson va millorar una mica en el segon set buscant amb el seu servei el revés de Ruud –la

restada és el punt més feble del noruec– però no en va fer prou.

Tsitsipas va fort

En el darrer partit de la central, el recent campió a Montecarlo, Stefanos Tsitsipas (5), va derrotar l'andalús Roberto Carballés, que es va avançar amb un break en el cinquè joc, però que va acabar claudicant: 7-5 i 6-3. El grec, que presenta candidatura en el torneig en què va fer eclosió, se les heurà amb l'argentin Facundo Díaz, botxí de l'hongarès Fabian

Marozsan (17) per 3-6, 6-3 i 6-1. El castellonenc Roberto Bautista, per la seva banda, va perdre per 6-4 i 6-3 contra el britànic Cameron Norrie (12), que va celebrar el seu triomf 200 ATP. Curiosament, Bautista havia arribat a les 400 victòries amb el triomf anterior. El rival de Norrie serà l'argentin Tomas Etcheverry (13), que es va desfer del nord-americà Brandon Nakashima, l'home que dilluns va vèncer el rus Andrei Rublev (2) per 3-6, 7-6 (5) i 6-4 en una marató de 3h10. ■

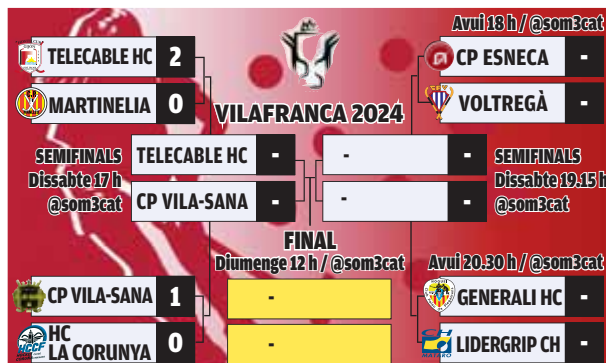
Hoquei sobre patins. Copa femenina. El conjunt lleidatà venç el Corunya en la pròrroga, mentre que el Manlleu perd en el temps suplementari contra el Telecabla Gijón, el campió

El Vila-sana, endavant

Albert Camps

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

El Vila-sana Coop. d'Ivars i el Telecabla Gijón disputaran la primera semifinal de la copa femenina, després d'haver guanyat en la pròrroga els seus partits de quarts de final de la primera jornada de la competició del KO que s'està disputant a Vilafranca del Penedès. En tots dos partits va costar molt marcar gols; el temps reglamentari va finalitzar amb el 0-0 inicial, i els resultats es van decidir en el temps afegit. El conjunt lleidatà va guanyar per 1-0 el Corunya, i l'equip asturià,

que defensa el títol, va superar el Martinelia Manlleu per 2-0.

El Vila-sana va dominar i va disposar de més i millors ocasions, però no va trobar el camí del gol. El Corunya va fer una bona

defensa i la seva portera catalana Ari Escalas va fer aturades de mèrit. Fins a tres rematades del conjunt lleidatà van anar al pal. Es va arribar al final dels 50 minuts reglamentaris amb un empat a zero

gols i es va disputar la pròrroga. La tònica es va mantenir fins a dos minuts del final, quan Maria Felamini va marcar l'1-0 amb un xut des de lluny.

El Manlleu va saber mantenir a ratlla el campió amb una bona defensa i també va saber buscar les seves ocasions en atac. El 0-0 inicial no es va moure i es va arribar al temps suplementari. En la primera meitat de la pròrroga el Telecabla va marcar l'1-0. En els darrers minuts el conjunt osonenc va atacar amb cinc jugadores i sense portera i el 2-0 va arribar a 15 segons de la fi, a porteria buida. ■

2 Telecabla

0 Martinelia Manll.

TELECABLE: Hidalgo, Lolo, Piquero, Almaidea i Ferreira –inicial–; Rocas, Fernández, Cobian, Igualada i Novo.

MARTINELIA MANLLEU: Alonso, López, Castellví, Comas i Rubio –inicial–; Garciolo, Codinach, Matas, Angrill i Iglesias.

GOLS: 1-0 (54') Lolo, 2-0 (60') Rocas.

ÀRBITRES: D. Cantos i O. Garriga.

FALTES: 8 del Telecabla i 5 del Manlleu.

1 Vil. Coop. d'Ivars

0 HC Corunya

VILA-SANA COOP. D'IVARS: Coelho, Silva, Barcons, Agudo i Victoria Porta –inicial–; Planella, Felamini, Maria Porta, Gómez i Salvat.

HC CORUNYA: Escalas, Gaete, Garrote, Muñoz i Bulló inicial–; Franci, Martín, Paz, Diz i Caretta.

GOL: 1-0 (58') Felamini.

ÀRBITRES: R. Burgos i G. Valpuesta.

FALTES: 8 del Vila-sana i 5 del Corunya.

BREUS

FÓRMULA 1

Arriba la primera cursa a l'esprint.

La primera cursa a l'esprint d'aquesta temporada arriba en el GP de la Xina, que es disputa a partir d'avui a Xangai. Max Verstappen i el seu Red Bull buscaran un triomf en un circuit on no ha guanyat mai. La Fórmula 1 no ha visitat Xangai des del 2019 perquè es van cancel·lar les curses del 2020 al 2023 per la pandèmia. Hi haurà poc temps per provar la pista, ja que només hi ha un entrenament. Demà es fa la cursa a l'esprint i diumenge, la de gran premi. ■

TENNIS

Badosa es retira a Stuttgart per lesió.

Paula Badosa es va tornar a retirar d'un partit per lesió, la tercera vegada aquest any. Aquest cop va ser en els vuitens del WTA 500 de Stuttgart per uns problemes a la cuixa esquerra. L'emportanesa va jugar contra Aryna Sabalenka (2) i després de 2h22 de lluita va mantenir el partit anivellat amb un 7-6 (4), 4-6 i 3-3 (30-0). ■

HANDBOL

Els germans Cikusa renoven fins al 2027.

Els germans bessons Petar i Djordje Cikusa van renovar amb el Barça fins al 30 de juny del 2027, i tots dos seran jugadors del primer equip. Fins al final d'aquesta temporada, els dos jugadors mantindran fitxa de l'equip filial. Els bessons de Bordils, de 18 anys, van arribar al Barça quan eren infants. Djordje va debutar en el primer equip el 2022 i Petar, aquesta temporada. ■

FUTBOL SALA

Ferrão torna després de vuit mesos.

Ferrão va rebre l'alta mèdica i tornarà a jugar amb el Barça després de vuit mesos de baixa per lesió. Estarà disponible per al partit d'avui contra el Betis (20.30 h). Ferrão va ser operat de la ruptura parcial al tendó d'Aquil·les del turmell esquerre l'agost del 2023. ■

PILOTA AL PAL

Sara Muñoz

Pares i mares

Retirada per complet del món del bàsquet –a excepció dels partits de la Penya, on assistir com a espectadora segueix sent sagrat siguin quins siguin els resultats del primer equip masculí–, el meu vincle amb l'esport es limita des de fa set anys al del paper de mare d'un nen que practica futbol amb l'únic ànim de passar-s'ho bé. Així que avui vinc a parlar de l'univers dels pares i les mares del futbol i a demanar empatia amb un col·lectiu que quan arriba aquesta època de l'any sofrem una angoixa col·lectiva que la resta no ho voldrien saber. A què es deu aquesta situació? Doncs que estem a mitjans d'abril –sí, sí, abril–, amb la temporada encarant la recta final i encara no sabem a quin equip, o a quina lletra, perquè tothom sap com va això de la jerarquia de les lletres, jugaran els nostres fills l'any que ve. Els que ara són a l'A, confien repetir. Els que són al B, C, D i així fins a tantes lletres com els clubs van ser capaços de crear –qualsevol dia veurem un benjamí Z si els pares paguen–, tenen l'esperança de ser repescats en un nivell superior. I només resten cinc o sis partits de lliga i no hem desxifrat el futur dels menors. Algú es pensa que es pot viure amb aquesta ansietat? És que, per a més inri, com que no sabem l'equip, tampoc no sabem qui serà l'entrenador (aquí obro parèntesi per aclarir que no podem parlar de l'entrenadora perquè ja se sap que elles, les entrenadores, com a màxim poden aspirar a entrenar noies, fins i tot en futbol formatiu). Necessitem al més aviat possible posar nom i cara al jove –normalment voregem la vintena d'anys– que agafarà les regnes de l'equip per explicar-li de forma clara i diàfana com han de jugar els nostres fills, quina és la posició del camp on més rendeix cada nen i quin número de samarreta li porta sort. Que molts de nosaltres, dels pares i les mares, no haviem trepitjat un camp de futbol en la nostra infantesa però ara, gràcies als nostres fills, podríem parlar de tu a tu amb el mateix Pep Guardiola.

I ja és ben normal que estiguem així de nerviosos a aquesta alçada de la pel·lícula perquè, qui més qui menys, té ofertes sobre la taula per marxar a un altre club. Que ja sabem que no és Jürgen Klopp qui s'ha fixat en ells, però és que qui té interès a incorporar-lo a les seves files és el club del barri del costat i ens ofereix la lletra A, ens promet minuts perquè ells sí que han vist les autèntiques qualitats del nen i ens regala les mitgetes. I el coordinador diu que, si venim, intentarà també que la sa-

Dos nens en un camp de futbol, en una imatge d'arxiu ■ EPA

marreta d'entrenament ens surti de franc. Ara que sabem que hi ha més equips seguint la seva evolució, se'ns afegeix un patiment extra: que el nen no es lesioni, i encara menys fent l'animal al parc. Així que fora patins i patinets, fora partits informals amb els amics de classe on s'hi deixen la pell i els genolls i fora qualsevol activitat de contacte. Ja farà de nen quan tingui vint anys, si és que al final resulta que aquells que et regalaven les oides amb les virtuts del teu fill estaven més aviat equivocats. Que ara ha d'estar centrat en el que toca. I el que toca és competir al màxim nivell i demostrar no sé ben bé el què, però demostrar-ho. I als pares i a les mares ens toca fer-los costat, i omplir-los el cap de bones indicacions que els ajudaran a ser millors futbolistes i millors persones. Que algunes encara no diferenciem un fora de joc d'una posició legal, ni un lateral d'un extrem, però quan es tracta de la millora dels nostres nens es produeix el miracle i ens surt la saviesa futbolística per tots i cadascun dels porus de la nostra pell.

DE CARA A BARRACA

Wembley serà sempre nostre

Xavi, KO; Pep, KO, i Arteta, KO. El panorama convida a reflexionar. Una dura bufetada a l'estil i a l'ADN inculcat a la Masia. L'escenari que ha quedat en la Champions, certament, no podria ser més desolador per al barcelonisme. Només el Dortmund pot caure mínimament simpàtic. El Real Madrid, el PSG i el Bayern generen autèntica urticària i pensar en un hipotètic desenllaç en la final del pròxim 1 de juny genera frustració. Faria mal veure Dembélé, Mbappé i Al-Khelaifi aixecar la Champions a Londres. Tampoc cauria en gràcia veure somriure Müller, Oliver Kahn i companyia. I seria clínicament perillós que al Madrid de Vinícius i a tota la claca periodística de Florentino els toqués una altra vegada el premi gros. Però, després dels antecedents recents amb Loris Karius, arbitratges grotescos sempre a favor, remuntades inversemblants i la flor que el Madrid va tornar a tenir dimecres a l'Etihad, ja es pot esperar tot. El City va xutar 33 vegades contra la porteria de Lunin i qui estarà en les semifinals és el Madrid. Així és la vida. L'amenaça del doblet blanc de lliga i Champions és real i genera pànic. I, a més, a Wembley. Però això no ens ho robaran. Wembley sempre serà nostre. No ens usurparan el relat. Perquè Wembley sempre quedarà lligat al barcelonisme. Un estadi emblemàtic unit de forma umbilical a Johan i al Dream Team, i unit també al Barça de Pep, Messi, Xavi i Iniesta, el millor Barça de la història. No ens robaran el simbolisme. Wembley és casa nostra i el Dortmund hi és ben rebut.

Oriol Tortajada

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.

info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-652-2015

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.

DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.

DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.

EL REI DE LA RAJOLA.COM

DES DE 358 € + IVA

DES DE 189 € + IVA

DES DE 358 € + IVA

La millor col·lecció de plats de dutxa de resina

2 4 1 6 5

8 4 3 7 0 0 6 1 4 8 3 5 1